

๓ 199956

วส 124546

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1
เพื่อให้นักศึกษา ได้รับประสบการณ์ตรงโดยการแสดงบทบาทสมมติ

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
วันรับ..... 17 มี.ย. 2561
วันลงทะเบียน.....
เลขทะเบียน..... ๑๑- 25๐๘๖๑
เลขเรียกหนังสือ..... 198 ๒๔๔3๗ 255๘

๑-2

นางสาว ชุติมา ธรรมดวงศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ปี 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2554)

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 เพื่อให้ นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงโดยการแสดงบทบาทสมมติ
ผู้ดำเนินการวิจัย	นางสาวชุตินา ธรรมดวงศรี
หน่วยงาน	หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ปี พ.ศ.	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในรายวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 หมู่เรียน 5631300801 และหมู่เรียน 5631300802 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 73 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ สถานการณ์จำลองให้แสดงบทบาทสมมติโดยกำหนดเรื่องราวไว้ล่วงหน้า รวมทั้งการเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ แบบฟอร์มการสังเกตการณ์รายบุคคล และแบบฟอร์มการให้คะแนนการแสดงบทบาทสมมติรายกลุ่ม สถิติที่ใช้ในงานวิจัยคือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากพฤติกรรมการแสดงออกที่สังเกตรายบุคคลและรายกลุ่ม ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การกล้าแสดงออกอย่างชัดเจน การมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และการมีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอนของนักศึกษา พบว่าในครั้งที่ 2 (หลังการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ) ค่าเฉลี่ยของเกณฑ์การประเมินระดับมากที่สุด มาก และปานกลาง เพิ่มขึ้น ส่วนค่าเฉลี่ยเกณฑ์การประเมินระดับน้อย และควรปรับปรุง ลดลง แสดงว่าการนำกิจกรรมบทบาทสมมติเข้ามามีส่วนรวมในการเรียนการสอนสามารถพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นได้

Research Title	Developing of English Learning Skills in English for Hotel 1 Subject for Direct Experience by role play
Researcher	Ms. Chutima Thamduangsri
Organization	Business English Curriculum, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Mahasarakham University
Year	2015

ABSTRACT

The objective of this research is developing of English learning skills in 3023104 English for Hotel 1 subject for direct experience by role play. The focus groups of the research are the sophomore Business English students, 73 participants, section 5631300801 and 5631300802 who were studying in semester 2 year 2556.

Moreover, the mock up situations, place, relevant materials, individual observing behavior form and role play grading form based on group performance have been applied as the research methodology. Additionally, \bar{X} and percentage have also been applied as data analysis.

The research showed significant findings based on both individual and group performance in five criteria consisted of creativity, self confidence, good personality and group participation. As results after doing role play activity, \bar{X} of very high proficiency, high proficiency and moderate proficiency levels of five criteria mentioned above have increased. On the other hand, \bar{X} of low proficiency and need improvement levels have decreased. From the results, it can conclude that role play activity can enhance and develop English learning skills in English for Hotel 1 subject.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงโดยการแสดงบทบาทสมมติ ชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในรายวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ ของนักศึกษาระดับชั้นปี 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ หมู่ 1 (5631300801) และ หมู่ 2 (5631300802) ภาคเรียนที่ 2/2556

ผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ได้สนับสนุนทุนวิจัยในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมถึงอาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษธุรกิจ และภาษาอังกฤษ Joint Degree คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามทุกท่าน ที่ได้คำปรึกษา คำแนะนำ เพื่อจัดทำรายงานวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 หมู่ 1 และ หมู่ 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่างในการทำวิจัย มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
นางสาวชุตีมา ธรรมดวงศรี
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

พ.ศ. 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 สมมติฐานของการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 คำนียามศัพท์เฉพาะ	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 บทบาทสมมติ	4
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการสอน โดยใช้บทบาทสมมติ	8
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	10
3.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	10
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	10
3.3 กระบวนการวิจัย	11
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 4 ผลการวิจัย	12
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	15
5.1 การสรุปผลการวิจัย	15
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	16
5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย	18
5.4 ข้อเสนอแนะ	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	19
ภาคผนวก	21
ภาคผนวก ก แบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออก	22
ภาคผนวก ข แบบฟอร์มการให้คะแนนบทบาทสมมติรายกลุ่ม	24
ภาคผนวก ค ภาพตัวอย่างกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ	26
ประวัติผู้วิจัย	32

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญ และมีบทบาทอย่างมากต่อวงการการศึกษาไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งจำเป็นจะต้องมีทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพที่มั่นคงในอนาคต อย่างไรก็ตามในประเทศไทยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างที่ควรจะเป็น เพราะนักศึกษาไทยไม่ได้รับแรงกระตุ้นให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในการสื่อสารกับผู้อื่น และการเรียนที่เน้นหลักไวยากรณ์ ไม่ได้เน้นในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากเท่าที่ควร ล้วนทำให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีไม่สามารถสนทนาหรือแต่งประโยคในการโต้ตอบได้อย่างอัตโนมัติได้ ทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในอดีตการจัดการเรียนการสอนเป็นการยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centered) โดยผู้สอนเป็นผู้ออกแบบและกำหนดเนื้อหา รวมถึงวิธีการเรียนการสอนเอง ซึ่งวิธีการดังกล่าวมักออกมาในรูปแบบการบรรยายหน้าชั้นเรียน และไม่ได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้เรียนไม่มีอิสระอย่างเต็มที่ในการพัฒนาการเรียนรู้และแสดงศักยภาพของตนเอง เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอน

ทิตนา แคมมณี (2545) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนนำตนเอง (Self-Directed Learning) เป็นการให้โอกาสผู้เรียนวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งครอบคลุมความต้องการในการเรียนรู้ของตน การตั้งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการเรียนรู้ การเลือกวิธีการเรียนรู้การแสวงหาแหล่งความรู้ โดยครู อาจารย์อยู่ทำหน้าที่กระตุ้นและให้คำปรึกษาผู้เรียนในการกระทำลักษณะดังกล่าว

ดังนั้นการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอน โดยการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-centered) ผ่านช่องทางการจัดกิจกรรมเสริม ให้ความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ โดยคณาจารย์หรือผู้สอนควรทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ จึงเป็นวิธีการที่ผู้สอนพึงนำมาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองสูงสุด ตามศักยภาพของแต่ละคน

จากประสบการณ์การสอนของผู้นี้จายในรายวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อนำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับการโรงแรมในสถานการณ์ที่กำหนดได้ รวมถึงสามารถแต่งบทสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับการโรงแรมขึ้นพื้นฐานได้พบว่านักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในการสนทนาโต้ตอบภาษาอังกฤษ เพราะความไม่มั่นใจและกังวลต่อการออกเสียง

การแต่งประโยคให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้าง ทำให้ไม่กล้ำสันทนา ดังนั้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์และสร้างสรรค์ผลงานผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมจึงน่าจะเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

1.2 สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
2. นักศึกษาเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม และทักษะการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในรายวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ ของนักศึกษาระดับชั้นปี 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาคเรียน ที่ 2/2556

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 หมู่เรียน 5631300801 และหมู่เรียน 5631300802 จำนวน 73 คน โดยสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกตลอดจนสรุปและอภิปรายผลที่ได้จากการใช้บทบาทสมมติ
2. ระยะเวลาในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 (เดือน พฤศจิกายน 2556 – กุมภาพันธ์ 2557)
3. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ทดลองในการแสดงบทบาทสมมติ คือ สถานการณ์จำลองให้แสดงบทบาทสมมติโดยกำหนดเรื่องราวไว้ล่วงหน้า มีการกำหนดเรื่องที่จะแสดงไว้ล่วงหน้า รวมทั้งการเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ แบบฟอร์มการสังเกตการณ์รายบุคคล และแบบฟอร์มการให้คะแนนการแสดงบทบาทสมมติ รายกลุ่ม
4. สถานการณ์ที่เขียนขึ้นมาจะต้องเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในโรงแรม เช่น การเช็คอิน (Check in) การสำรองที่พักในโรงแรม (Room reservation) เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบาทสมมติ คือ รูปแบบหนึ่งของเทคนิคในการพัฒนาการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการสื่อสารและเพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนาภายในชั้นเรียน
2. การแสดงบทบาทสมมติ หมายถึง สถานการณ์ของการแสดงโดยไม่มีการเตรียมตัว โดยเน้นความสำคัญที่บุคคลและบทบาท นักเรียนสวมบทบาทคนใดคนหนึ่งและแสดงหรือปฏิบัติใน

สถานการณ์ที่กำหนดขึ้น จุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจลึกซึ้งในความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับสถานการณ์เฉพาะนั้น ๆ

3. บทบาทสมมุติในสถานการณ์ต่างๆ คือ รูปแบบหนึ่งของเทคนิคในการพัฒนาการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์ต่างๆเป็นเครื่องกำหนดให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมุติในสถานการณ์ที่หลากหลาย

4. การแสดงออก คือ การแสดงพฤติกรรมสื่อสารของนักศึกษาทั้งการออกเสียง การแสดงออกโดยสีหน้าและท่าทาง ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษานำพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. เป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
3. นักศึกษาสามารถใช้พฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกของในทางที่เหมาะสมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่มีคุณภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้จะเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 หัวข้อ คือ บทบาทสมมติ แนวความคิดเกี่ยวกับการสอน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 บทบาทสมมติ

2.1.1 คำจำกัดความของบทบาทสมมติ

บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเรียนได้อย่างสนุกสนาน สามารถเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้เป็นอย่างดี และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงบทบาทของคนอื่น

Murcia และ Hills (1998) กล่าวว่า บทบาทสมมติสามารถทำให้ผู้แสดงคิด มีความรู้สึก และแสดงในบทบาทอื่นที่ไม่ใช่ตนเองได้ และบทบาทสมมติเป็นการแสดงละครในสถานการณ์ชีวิตจริง โดยนักศึกษาจะต้องแสดงบทบาทสมมติเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษา และผู้รู้หลายท่านได้นิยามความหมายของบทบาทสมมติไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

สุภาพ วาดเขียน (2519) ให้คำจำกัดความว่า การสอนแบบแสดงบทบาทสมมติเป็นการสอนที่กำหนดให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทตามที่สมมติขึ้นเทียบเคียงกับสภาพที่เป็นจริงหรือที่มีผู้กล่าวอ้างไว้ ตามลักษณะที่ผู้แสดงบทบาทเข้าใจเพื่อให้ผู้ดูเกิดความรู้อย่างแท้จริง ความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น การสอนแบบนี้ก็คือการแสดงที่ทำให้ผู้ดูเห็นจริงคล้ายตามบทบาทนั้นไปด้วย ก่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องจริงได้ชัดเจน

อินทรา บุญยาทร (2542) อธิบายการสอนด้วยบทบาทสมมติ หมายถึง วิธีสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น โดยแสดงออกทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือมุ่งฝึกการทำงานร่วมกัน กล้าคิด กล้าแสดงออกในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ลดความตึงเครียด และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม

2.1.2 ประเภทของบทบาทสมมติ

ผกา สัตยธรรม (2524) จัดบทบาทสมมติในการเรียนการสอนไว้ 3 ประเภทได้แก่

1. การแสดงบทบาทในทันทีที่เรียนอยู่ เป็นการแสดงท่าทางประกอบบทเรียนที่เรียนอยู่หรือบทบาทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในบทเรียน
2. การแสดงบทบาทโดยที่กำหนดเรื่องราวไว้ล่วงหน้า มีการกำหนดเรื่องที่จะแสดงไว้ล่วงหน้า รวมทั้งการเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ นักเรียนที่จะแสดงและผู้สังเกตการณ์
3. การแสดงบทบาทเป็นแบบบทละคร เป็นการแสดงบทบาทการแสดงละคร มีการฝึกซ้อมบทบาทของผู้แสดง การกำหนดเวลา เมื่อการแสดงจบลง มีการร่วมกันสรุป

ชาญชัย ศรีไสยเพชร (2525) กล่าวถึงการใช้บทบาทสมมติว่า มี 2 วิธี คือ

1. การใช้บทบาทสมมติแบบเตรียมบทไว้พร้อม หมายถึง การใช้บทบาทสมมติเข้ามาช่วยในการสอนโดยผู้สอนเตรียมบทมาล่วงหน้าให้ผู้เรียน หรือผู้เรียนเตรียมบทมาแล้วดำเนินการไปตามบทหรือขั้นตอนที่เตรียมมานี้

2. การใช้บทบาทสมมติแบบไม่มีบทเตรียมไว้ หมายถึง การใช้บทบาทสมมติเป็นเครื่องมือช่วยในการสอนตามวาระและโอกาส อำ นวย ครูหรือนักเรียนไม่ได้เตรียมบทมาล่วงหน้า

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2537) ได้แบ่งประเภทของบทบาทสมมติที่ผู้เรียนแสดงออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การแสดงบทบาทสมมติแบบละคร เป็นการแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่มีอยู่แล้วผู้แสดงจะได้รับทราบเรื่องราวทั้งหมด แต่จะไม่ได้รับบทที่กำหนดให้แสดงตามอย่างละเอียด ผู้แสดงจะต้องแสดงออกเองตามความคิดของตน และดำเนินเรื่องไปตามท้องเรื่องที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งมีลักษณะเหมือนละคร

2. การแสดงบทบาทสมมติแบบแก้ปัญหา เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้เรียนได้รับทราบสถานการณ์หรือเรื่องราวแต่เพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น ซึ่งมักเป็นสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือมีความขัดแย้งแฝงอยู่ ผู้แสดงบทบาทจะใช้ความคิดของตนเองในการแสดงออกและแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเสรี

เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ (2552) กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านการแสดงบทบาทสมมติ (Role play) โดยไม่มีบทพูด ผู้แสดงจะต้องมีความเชื่อมั่นต่อบทบาทที่แสดงคือ เชื่อว่าบทบาทที่ตนเองแสดงเป็นเรื่องจริง ผู้แสดงจะต้องมีความพร้อมที่จะใช้ร่างกาย อารมณ์ ความคิดและจิตใจ หรือมีความพร้อมที่จะนำประสาทสัมผัสทั้ง 5 มาใช้ในการแสดง กิจกรรมดังกล่าวมุ่งหวังกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์บทละคร ที่เกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆภายในโรงแรม รวมถึงเครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก ทั้งนี้ยังเป็นการประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่มให้แก่ผู้เรียนไปพร้อมกันด้วย

2.1.3 ข้อได้เปรียบของบทบาทสมมติ

Joyce, Weil and Shower (1992) กล่าวว่า แก่นแท้ของบทบาทสมมติ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่านั้น ในการทำการสื่อสารและบทบาทสมมติเป็นเสมือนเครื่องมือให้ผู้เรียนมีพัฒนาการต่างๆดังนี้

1. การแสดงออกตามความรู้สึก
2. การแสดงทัศนคติ คุณค่า และการยอมรับ
3. พัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ และทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
4. สามารถสนทนาในเรื่องราวต่าง ๆ ได้จากหลากหลายวิธี

Joyce, Weil and Shower (1992) อ้างว่า เป้าหมายของการศึกษาสะท้อนถึงสมมติฐานหลาย ๆ ด้านของกระบวนการการเรียนรู้โดยบทบาทสมมติ สมมติฐานแรก คือ การแสดงบทบาทสมมติเป็นการใช้ประสบการณ์ในการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สมมติฐานที่สอง คือ การแสดงบทบาทสมมติเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนนำเอาความรู้สึกภายในตนเองออกมา ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถตระหนักและเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง สมมติฐานสุดท้าย คือ กระบวนการความคิด จิตใจเกี่ยวกับทัศนคติเฉพาะบุคคล คุณค่าและความเชื่อจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์

นอกจากนี้ Ladousse (1988) ได้อธิบายถึงเหตุผลในการแสดงบทบาทสมมติ รายละเอียดดังนี้

1. การมีประสบการณ์ที่หลากหลายจะสามารถนำไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติในชั้นเรียนได้
2. การแสดงบทบาทสมมติทำให้นักเรียนสามารถแสดงออกในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องรู้จักรูปแบบของภาษาที่หลากหลาย
3. นักเรียนบางคนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เหตุผลเพราะนักเรียนต้องการที่จะเตรียมพร้อมเพื่อการใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน
4. การแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนหลายคนที่ไม่กล้าแสดงออก มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น
5. การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
6. การแสดงบทบาทสมมติเป็นเทคนิคการสื่อสารที่ช่วยพัฒนาการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอนว่า บทบาทสมมติถือเป็นเครื่องมือ และวิธีการที่ช่วยในการสอนได้มาก โดยครูสามารถนำบทบาทสมมติไปช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านต่างๆ หลายด้าน เช่น ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่าพฤติกรรมมีสาเหตุ การที่ให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทต่างๆ ที่ถูกจำกัดอยู่ในสภาพการณ์ต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสาเหตุต่างๆ ที่ผลักดันให้ต้องแสดงพฤติกรรมใดๆ ออกไป ความเข้าใจนี้จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เร่งรีบในการตัดสินใจอะไรต่างๆ ก่อนที่จะพิจารณาถึงสาเหตุ นอกจากนั้นยังจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวทางในการแก้ปัญหาให้ตรงจุดอีกด้วย นอกจากนี้การสอนโดยใช้บทบาทสมมติยังช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การที่ให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทของผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ว่า ผู้อื่นมีความคิดและความรู้สึกอย่างไรความเข้าใจนี้จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ช่วยลดความรู้สึกดั่งเครียดของผู้เรียน ในบางครั้งผู้เรียนอาจจะมีความรู้สึกรุนแรง ในใจหลายประการที่ไม่สามารถแสดงออกมาได้ ครูอาจใช้บทบาทสมมติเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนได้ระบายความรู้สึกนั้นๆ ออกมาเป็นการช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของผู้เรียนลงได้บ้าง อีกทั้งยังช่วยให้ครูได้เรียนรู้ถึงความต้องการของผู้เรียน ในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถจะบอกความต้องการของตนออกมาได้ ครูอาจจัดบทบาทสมมติให้ผู้เรียนได้แสดง ซึ่งผู้เรียนอาจจะเปิดเผยความต้องการของตนออกมาโดยไม่รู้ตัว

2.1.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

ทศนา แชมมณี (2545) กล่าวถึง กระบวนการในการใช้บทบาทสมมติไว้ว่าไม่ว่าจะเป็นการใช้บทบาทสมมติแบบเตรียมบทไว้พร้อม หรือการใช้บทบาทสมมติแบบไม่ได้เตรียมบทไว้ลักษณะ คล้ายคลึงกัน ดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1.1 การแจกแจงและกำหนดขอบเขตของปัญหา ครูต้องวิเคราะห์แยกแยะสถานการณ์ว่าอะไรคือปัญหา หรือจุดที่ต้องการชี้ให้ผู้เรียนเห็น และเรียนเพื่อความเข้าใจกำหนดขอบเขตของปัญหาที่จะสอน

1.2 เมื่อได้ปัญหาที่ชัดเจนแล้ว ครูจะต้องกำหนดสถานการณ์สมมติที่ง่ายและชัดเจนขึ้น พร้อมทั้งเขียนบทบาทสมมติที่จะให้นักเรียนแสดง

2. ชั้นแสดง แบ่งออกเป็น 7 ตอน คือ

2.1 การอุ่นเครื่อง เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกับเรื่องที่จะเรียน ครูอาจเล่าเรื่องราวหรือสถานการณ์สมมติให้นักเรียนฟัง

2.2 การเลือกตัวผู้แสดง อาจเลือกบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับบทบาทหรือบุคคลที่มีลักษณะตรงกันข้ามก็ได้

2.3 การจัดฉากแสดง หลังจากที่ได้ผู้แสดงแล้วจึงจัดฉากแบบสมมติขึ้น เพื่อให้การแสดงใกล้เคียงกับความเป็นจริง อาจเป็นแบบอย่างง่าย ๆ จนถึงแบบหรูหรา

2.4 การเตรียมผู้สังเกตการณ์ ครูจะต้องช่วยให้ผู้เรียนหัดสังเกต และวิเคราะห์เหตุการณ์ไปด้วย มิฉะนั้น การอภิปรายและการวิเคราะห์หลังการแสดงจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร

2.5 การเตรียมความพร้อมก่อนการแสดงครูต้องช่วยจัดความตื่นเต้นความประหม่าและความวิตกกังวลของผู้แสดงออกไปด้วยวิธีต่างๆ

2.6 การแสดง การแสดงควรเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่มีการขัดแย้งกัน นอกจากในกรณีที่ผู้แสดงต้องการความช่วยเหลือ ครูอาจเข้าไปช่วยได้ตามโอกาส

2.7 การตัดบทการแสดง ควรมีการตัดบทและหยุดการแสดงเมื่อ

2.7.1 การแสดงได้ข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์หรืออภิปรายได้

2.7.2 กลุ่มพอจะเดาได้ว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร ถ้าแสดงต่อไป

2.7.3 ผู้แสดงไม่สามารถแสดงต่อไปได้ เพราะเกิดการเข้าใจผิดบางประการ

2.7.4 การแสดงจบเรื่อง

3. ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง การวิเคราะห์ผลการแสดงมักเป็นไปในรูปของการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้แสดง ผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ การอภิปรายเป็นไปในรูปใดนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์

ของการเรียน บางครั้งอาจให้ผู้แสดงเปิดเผยความรู้สึกและเสนอแนวความคิดเห็นก่อนแล้วจึงให้ผู้สังเกตการณ์เสนอความคิดเห็น

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการสอน โดยใช้บทบาทสมมติ

มีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2530) อธิบายไว้ว่าการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเจตคติ และความคิดต่างๆ ได้กว้างขวางขึ้น และช่วยให้ผู้สอนทราบถึง

เจตคติและความคิดของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ของสังคม ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งยังเตรียมผู้เรียนในการปฏิบัติเทคนิคบางอย่างในสถานการณ์จริง และช่วยในการทดสอบสมมติฐานสำหรับการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังช่วยฝึกความเป็นผู้นำและทักษะอื่นๆ ทางสังคมให้แก่ผู้เรียน

สุพิน บุญชูวงศ์ (2544) กล่าวว่า วิธีสอนที่ใช้บทบาทที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริงมาเป็นเครื่องมือในการสอนโดยที่ครูสร้างสถานการณ์สมมติและบทบาทขึ้นมาให้นักเรียนได้แสดงออกตามที่ตนคิดว่าควรจะเป็น มีการนำการแสดงออกทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดงมาใช้เป็นพื้นฐานในการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนในเรื่องความรู้สึกและพฤติกรรม และปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัศมี เชื้อเจ็ดตน (2549) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย จำนวนทั้งหมด 46 คน โดนแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 23 คน และกลุ่มควบคุม 23 คน โดยใช้กิจกรรมทั้งหมด 8 กิจกรรม หลังจากการสิ้นสุดการทดลองพบว่า เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมจะมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่ดีขึ้น

นริพร ชูยอาภัย (2552) ได้ทำวิจัยเรื่องการเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กระบวนการกลุ่มจำนวน 30 คน ในรายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี หลังจากทำการทดลองแล้วพบว่าบุคลิกภาพของนักเรียนเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกมากขึ้น

กัญญารัตน์ วงศ์เชษฐ (2543) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบการใช้กระบวนการกลุ่มในการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง 10 คน ซึ่งหลังการทดลองปรากฏว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น ทั้งทางด้านการพูด การกระทำ และการแสดงความคิดเห็น

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าประโยชน์ของการสอนโดยใช้บทบาทสมมติคือ ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่าพฤติกรรมมีสาเหตุ เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ลดความรู้สึกตึงเครียดของผู้เรียน เรียนรู้ถึงความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง

ในทางที่ดี ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสำรวจค่านิยมของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามัคคีในกลุ่มให้ดีขึ้นในการทำงานร่วมกัน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสังคม และช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือวิจัย
3. กระบวนการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. มีประชากรจำนวน 73 คน ระดับมหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 หมู่เรียนที่ 5631300801 จำนวน 37 คน และ หมู่เรียนที่ 5631300802 จำนวน 36 คน ประจำภาคเรียนที่ 2/2556

2. กลุ่มตัวอย่าง คือประชากร

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ทดลองในการแสดงบทบาทสมมติ คือ สถานการณ์จำลองให้แสดงบทบาทสมมติโดยกำหนดเรื่องราวไว้ล่วงหน้า มีการกำหนดเรื่องที่จะแสดงไว้ล่วงหน้า รวมทั้งการเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ แบบฟอร์มการสังเกตการณ์รายบุคคล และแบบฟอร์มการให้คะแนนการแสดงบทบาทสมมติรายกลุ่ม รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์จำลองให้แสดงบทบาทสมมติ

กำหนดสถานการณ์จำลองที่ให้แสดงบทบาทสมมติที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในโรงแรม โดยให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน จากนั้นให้นักศึกษาอภิปรายร่วมกันและกำหนดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ภายในโรงแรมกลุ่มละ 2 สถานการณ์ พร้อมทั้งเขียนบทละคร แล้วส่งให้อาจารย์พิจารณาก่อนทำการฝึกซ้อม โดยมีเวลาในการแสดงบทบาทสมมติกลุ่มละ 8-10 นาที

2. แบบฟอร์มการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออก

หลักเกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกรายบุคคลมีทั้งหมด 4 หลักเกณฑ์ คือความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ความกล้าแสดงออก การมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และการมีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอน (ภาคผนวก ก)

3. แบบฟอร์มการให้คะแนนบทบาทสมมติรายกลุ่ม

หลักเกณฑ์การให้คะแนนมี 4 หัวข้อ (10 คะแนน) คือ การเรียงลำดับเนื้อเรื่อง อุปกรณ์ประกอบการแสดง ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการแสดง (ภาคผนวก ข)

3.3 กระบวนการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะปรับปรุงกระบวนการในการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นในเรื่องของการสนทนาและเพื่อที่จะสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการการเรียนรู้ และกระบวนการสอนนี้ โดยศึกษาการใช้แนวทางการพัฒนาตามหลักการ PDCA ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

Plan (การวางแผน) กำหนดสถานการณ์จำลองที่ให้แสดงบทบาทสมมติมาจากการอภิปรายร่วมกันของนักศึกษาจำนวน 22 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง เช่น การรับลูกค้า ณ สนามบิน การเช็คอิน เช็คอินเอาท์ การสั่งอาหารในห้องอาหาร การจองโรงแรมและการต้อนรับผู้มาเยือน การบอกเส้นทางการเดินทาง การพาลูกค้าเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยว การซื้อของที่ตลาด การทานอาหารมื้อค่ำที่โรงแรม ฯลฯ โดยผู้เรียนต้องเลือก 2 สถานการณ์พร้อมทั้งเขียนบทละคร แล้วส่งให้อาจารย์พิจารณาก่อนทำการฝึกซ้อม ทั้งนี้กำหนดแบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 6 คน และเวลาการแสดงแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 8-10 นาที

Do (ลงมือปฏิบัติ) ให้ผู้เรียนจับฉลากเลือกสถานการณ์ ผู้เรียนจะต้องสร้างบทสนทนาขึ้นมาฝึกซ้อม และนำมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถออกแบบสถานการณ์เพิ่มเติม เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉากได้ ในการแสดงอาจารย์ผู้สอนจะจับฉลากสุ่มกลุ่มเพื่อทำการแสดง นอกจากนี้ ยังจัดทำเครื่องมือในการสังเกตพฤติกรรม โดยคำนึงถึงหลักความเป็นจริงและสิ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ และสร้างเครื่องมือที่วัดพฤติกรรมและการร่วมกิจกรรมของแต่ละบุคคล และรายกลุ่ม

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

Check (ตรวจสอบ) หลักเกณฑ์การให้คะแนนรายกลุ่มมี 4 หัวข้อ (10 คะแนน) คือ การเรียงลำดับเนื้อเรื่อง อุปกรณ์ประกอบการแสดง ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการแสดง รวมถึงมีการเปรียบเทียบการสังเกตการณ์รายบุคคลประเมินโดยการวิเคราะห์ข้อมูลก่อนและหลังการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าสถิติจากคะแนนการประเมินกิจกรรมของ กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาร้อยละ และค่าเฉลี่ย (\bar{x})

Act (ทบทวนเพื่อปรับปรุงนำไปใช้ใหม่) มีการเปรียบเทียบผลการประเมินพฤติกรรมก่อนและหลังการใช้กิจกรรมโดยการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาปรับปรุงในการเรียนการสอนเทอมต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสังเกตจากการทำกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบการแสดงบทบาทสมมติ ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 หมู่เรียน 5631300801 จำนวน 37 คน และ หมู่เรียน 5631300802 จำนวน 36 คน รวม 73 คน เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้ทั้งหมดประจำภาคเรียนที่ 2/2556 ในรายวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 จากประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 73 คน ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มๆ ละ 6 คน หมู่เรียน 5631300801 (6 กลุ่ม : 1 กลุ่มมี 7 คน) และ หมู่เรียน 5631300802 (6 กลุ่ม)ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษา ก่อนการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ (ครั้งที่ 1)

ตารางที่ 1 แบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ระดับชั้นปีที่ 2 ในรายวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 ภาคเรียนที่ 2/2556 จำนวน 73 คน (N)

ข้อ	พฤติกรรมที่สังเกต	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ปรับปรุง (1)
1	นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	0	10.96%	38.36%	43.84%	6.85%
2	นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน	0	8.22%	34.25%	47.95%	9.59%
3	บุคลิกภาพมีความเหมาะสม	0	16.44%	27.40%	38.36%	17.81%
4	นักศึกษามีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอน	0	9.59%	27.40%	47.95%	15.07%

**ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษา
หลังการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ (ครั้งที่ 2)**

ตารางที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
ระดับชั้นปีที่ 2 ในรายวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 ภาคเรียนที่ 2/2556
จำนวน 73 คน (N)

ข้อ	พฤติกรรมที่สังเกต	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ปรับปรุง (1)
1	นักศึกษามีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	6.85%	16.44%	45.21%	31.51%	0
2	นักศึกษากล้าแสดงออก อย่างชัดเจน	6.85%	10.96%	41.10%	41.10%	0
3	บุคลิกภาพมีความเหมาะสม	13.70%	24.66%	34.25%	27.40%	0
4	นักศึกษามีส่วนร่วมในการ นำเสนอทุกขั้นตอน	10.96%	19.18%	43.84%	13.70%	12.34%

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เปรียบเทียบพฤติกรรมการแสดงออกก่อนและหลังการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ

พฤติกรรม ที่สังเกต	มากที่สุด(5)		มาก (4)		ปานกลาง (3)		น้อย(2)		ปรับปรุง(1)	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
1. นักศึกษามี ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	0	6.85%	10.96%	16.44%	38.36%	45.21%	43.84%	31.51%	6.85%	0
2. นักศึกษากล้า แสดงออกอย่าง ชัดเจน	0	6.85%	8.22%	10.96%	34.25%	41.10%	47.95%	41.10%	9.59%	0
3. บุคลิกภาพมี ความเหมาะสม	0	13.70%	16.44%	24.66%	27.40%	34.25%	38.36%	27.40%	17.81%	0
4. นักศึกษามีส่วน ร่วมในการ นำเสนอทุก ขั้นตอน	0	10.96%	9.59%	19.18%	27.40%	43.84%	47.95%	13.70%	15.07%	12.34%
(\bar{x})	0	9.59%	11.30%	17.81%	31.85%	41.10%	44.53%	28.43%	12.33%	3.09%

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้ประกอบด้วยสรุปผลการวิจัย, การอภิปรายผลการวิจัย, ข้อจำกัดในงานวิจัยและข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยในอนาคต

5.1 การสรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ระดับชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2/2556 เรื่อง สถานการณ์ต่างๆในโรงแรม รายวิชา 3023104 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 จำนวน 73 คน ได้ผลการวิจัยดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ก่อนการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ (ตารางที่ 1)

1.1 นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 43.84 ระดับปานกลาง ร้อยละ 38.36 ระดับมาก ร้อยละ 10.96 และควรปรับปรุง ร้อยละ 6.85

1.2 นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน

ระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 47.95 ระดับปานกลาง ร้อยละ 34.25 ควรปรับปรุง ร้อยละ 9.59 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 8.22

1.3 นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม

ระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 38.36 ระดับปานกลาง ร้อยละ 27.40 ควรปรับปรุง ร้อยละ 17.81 และระดับมาก ร้อยละ 16.44

1.4 นักศึกษามีส่วนรวมในการนำเสนอทุกขั้นตอน

ระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 47.95 ระดับปานกลาง ร้อยละ 27.40 ควรปรับปรุง ร้อยละ 15.07 และระดับมาก ร้อยละ 9.59

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล หลังการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ (ตารางที่ 2)

1.1 นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ระดับปานกลาง เท่ากับร้อยละ 45.21 ระดับน้อย ร้อยละ 31.51 ระดับมาก ร้อยละ 16.44 และมากที่สุด ร้อยละ 6.85

1.2 นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน

ระดับปานกลาง เท่ากับร้อยละ 41.10 ระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 41.10 ระดับมาก ร้อยละ 10.96 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 6.85

1.3 นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม

ระดับปานกลาง เท่ากับร้อยละ 34.25 ระดับน้อย ร้อยละ 27.40 ระดับมาก ร้อยละ 24.66 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.70

1.4 นักศึกษามีส่วนรวมในการนำเสนอทุกขั้นตอน

ระดับปานกลาง เท่ากับร้อยละ 43.84 ระดับมาก ร้อยละ 19.18 ระดับน้อย ร้อยละ 13.70 ควรปรับปรุง ร้อยละ 12.34 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.96

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ระดับชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2/2556 (หมู่เรียนที่ 1 และ 2) เรื่อง สถานการณ์ต่างๆในโรงแรม จำนวน 73 คน แบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 6 คน จำนวน 12 กลุ่ม (มีจำนวน 1 กลุ่ม มี 7 คน)

2.1. ผลการอภิปราย ก่อนการทำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ตารางที่ 1 พบว่า

1. นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ระดับน้อย 43.84 นักศึกษาขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างบทละคร หรือบทพูดในสถานการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องในโรงแรม เนื่องด้วยขาดประสบการณ์ในการเดินทาง การเข้าพัก และไม่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษในธุรกิจโรงแรมเป็นพื้นฐาน

2. นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน ระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 47.95 นักศึกษาไม่กล้าสนทนา และสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากขาดความมั่นใจในการออกเสียง การสร้างประโยค และไม่สามารถแต่งประโยคเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างอัตโนมัติ รวมถึงขาดความเชื่อมั่นในการแสดงออกต่อสาธารณะ

3. นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม ระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 38.36 นักศึกษายังขาดบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการแสดงออกในสถานการณ์ต่างๆที่อาจเกิดขึ้นในโรงแรม ประกอบกับขาดความมั่นใจในการสนทนาภาษาอังกฤษ จึงทำให้บุคลิกภาพที่แสดงออกมายังไม่เหมาะสมในธุรกิจโรงแรม

4. นักศึกษามีส่วนรวมในการนำเสนอทุกขั้นตอน ระดับน้อย เท่ากับร้อยละ 47.95 นักศึกษายังยึดติดกับการเรียนการสอน อาจารย์เป็นศูนย์กลาง (teacher-centered) โดยต้องรอคำสั่งจากอาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก ขาดความมั่นใจ และไม่กล้าแสดงความคิดเห็น จึงทำให้ไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการนำเสนอในชั้นเรียน

2.2 ผลการอภิปราย หลังการทำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ตารางที่ 2 พบว่า

1. นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ระดับปานกลาง เท่ากับร้อยละ 45.21 หลังจากการเรียนการสอนที่มีการนำเสนอให้เห็นสถานการณ์จริงจากคลิปวิดีโอ รวมถึงแนะนำแหล่งข้อมูลที่นักศึกษาสามารถดูเพิ่มเติมเองได้ เช่น youtube, etc. ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากขึ้นในการสร้างบทละคร และบทพูดในสถานการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องในโรงแรม
2. นักศึกษากลับแสดงออกอย่างชัดเจน ระดับปานกลาง เท่ากับร้อยละ 41.10 ภายหลังจากการเรียนการสอนโดยเน้นวัตถุประสงค์การสื่อความหมาย มากกว่าการออกเสียง และหลักไวยากรณ์ ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีความกล้าในการสนทนา สามารถแต่งประโยคเป็นภาษาอังกฤษโต้ตอบในสถานการณ์ที่เกี่ยวกับโรงแรมระดับพื้นฐานได้ดีขึ้น และมีความเชื่อมั่นในการแสดงออกในชั้นเรียนมากขึ้น
3. นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม ระดับปานกลาง เท่ากับร้อยละ 34.25 เนื่องจากการนำสื่อวิดีโอมาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาสามารถศึกษาบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการแสดงบทบาทสมมติ เกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆภายในโรงแรมได้ดีขึ้น
4. นักศึกษามีส่วนรวมในการนำเสนอทุกขั้นตอน ระดับปานกลาง เท่ากับร้อยละ 43.84 เนื่องจากการปรับการเรียนการสอนโดยยึดนักศึกษาเป็นศูนย์กลางมากขึ้น (Student-centered) จากการมอบหมายสถานการณ์ในการแสดงบทบาทสมมติ และให้นักศึกษาอภิปรายและจัดทำบทละครภายในกลุ่ม โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ และคอยสังเกตการณ์อยู่ภายนอก ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการกล้าแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติภายในกลุ่มมากขึ้น

2.3 ผลการอภิปราย ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการแสดงออกก่อนและหลังการทำกิจกรรมบทบาท สมมติ ตารางที่ 3

จากพฤติกรรมกรรมการแสดงออกที่สังเกต ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การกล้าแสดงออกอย่างชัดเจน การมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และการมีส่วนร่วมในการนำเสนอทุกขั้นตอนของนักศึกษา พบว่าในครั้งที่ 2 (หลังการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ) ค่าเฉลี่ยของเกณฑ์การประเมินระดับมากที่สุด มาก และปานกลาง เพิ่มขึ้น ส่วนค่าเฉลี่ยเกณฑ์การประเมินระดับน้อย และควรปรับปรุง ลดลง สามารถอภิปรายได้ว่านักศึกษามีทักษะทั้ง 4 ด้านดังกล่าวพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นหลังจากการได้นำกิจกรรมบทบาทสมมติเข้ามามีส่วนรวมในการเรียนการสอน

5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย

1. ลักษณะของห้องเรียนที่มีขนาดของห้องแคบเกินไป ไม่เหมาะกับการเรียนการแสดง กิจกรรมบทบาทสมมติเนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถทำกิจกรรมได้อย่างสะดวก
2. การเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมบทบาทสมมติ ทำให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีแสดงบทบาทได้ไม่ดีเท่าที่ควร และใช้เวลาในการสื่อสารค่อนข้างนานเกินกว่าที่กำหนดไว้ในแต่ละกลุ่ม
3. การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควรกับนักศึกษาบางคนที่มีความไม่กล้าแสดงออก
4. การสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาเป็นไปได้ยากและไม่ต่อเนื่อง เนื่องจาก การขาดเรียนบ่อยครั้งของนักศึกษาบางคน

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มเรียนในแต่ละรายวิชาเพื่อจะได้พัฒนาให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้สอนควรคำนึงถึงกิจกรรมการเรียนการสอนและหน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ และเพื่อให้เกิดการเสริมสร้างพฤติกรรม การกล้าแสดงออกทางด้านต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
3. ควรจะมีการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติในรายวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้องการพัฒนาพฤติกรรม ความกล้าแสดงออก ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อไป
4. ควรจะมีการเปรียบเทียบระหว่างการใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาการสื่อสารกับเทคนิคอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กัญญารัตน์ วงษ์เชษฐ. (2543). การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสุพรรณ จังหวัดเชียงใหม่. ปรินิพนธ์การ
ศึกษามหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.เชียงใหม่.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความ
เชื่อมั่นในคุณธรรมแห่งความดี. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.กรุงเทพฯ.
- ทีศนา แคมมณี. (2545). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ :
ด้านสุทธาการพิมพ์.
- นรีพร ชุ่นอากัย. (2552). งานวิจัยเรื่องการเสริมสร้างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้
กระบวนการกลุ่ม. โรงเรียนบ้านเชิงดอย (ดอยสะเก็ดศึกษา).เชียงใหม่.
- ผกา สัตยธรรม.(2524). เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- รัศมี เชื้อเจ็ดตน. (2539). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของ
เด็กปฐมวัย. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.เชียงใหม่.
- ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. (2530). บทเรียนวิชาชุดครูทางวิทยุไปรษณีย์ชุดวิชาครู ระดับ พ.ม.
นครสวรรค์ : ศูนย์การศึกษาสำหรับครูทางวิทยุไปรษณีย์.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สุภาพ วาดเขียน.(2519). ทำอย่างไรในลิตศึกษาครูจึงได้สอนดี. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- เสริมศรี ลักษณะศิริ. (2540) . หลักการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2537). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

อินทิรา บุญยาทร. (2542). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

เอกรินทร์ สีมหาศาล, และคณะ.(2552). *สื่อการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน : ชุดแม่บทมาตรฐาน หลักสูตร
แกนกลางฯ : ภาษาไทย ป.3 : ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.*

กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์

Celce-Murcia, M. & Hills, S. (1998) *Techniques and resources in teaching grammar*.
Oxford : Oxford University Press.

Joyce, B., Weil, M., & Showers, B.(1992) . *Models of Teaching (4th ed.)*. New York : Allyn
and Bacon

Ladousse, G. *Role Play*. Oxford : Oxford University Press, 1988

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงออก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่างแบบฟอร์มสังเกตพฤติกรรมการแสดงออก

ชื่อ _____ รหัสประจำตัวนักศึกษา _____

ข้อ	พฤติกรรมที่สังเกต	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ปรับปรุง (1)
1	นักศึกษามีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์					
2	นักศึกษากล้าแสดงออก อย่างชัดเจน					
3	บุคลิกภาพมีความเหมาะสม					
4	นักศึกษามีส่วนร่วมในการ นำเสนอทุกขั้นตอน					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข้อคิดเห็น _____

ภาคผนวก ข

แบบฟอร์มการให้คะแนนบทบาทสมมติรายกลุ่ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่างแบบฟอร์มการให้คะแนนบทบาทสมมติรายกลุ่ม

Group No. _____

ชื่อ (Name)	บทบาท (Role play)	1.การลำดับเนื้อเรื่อง (Organization) 2.5%	2.อุปกรณ์ ประกอบการแสดง (Visual aids) 2.5 %	3.ความคิด สร้างสรรค์ (Creativity) 2.5%	4.ทักษะในการแสดงบทบาทสมมติ (Role play skill) 2.5%	รวม (Total)

ข้อคิดเห็น

ภาคผนวก ค

ภาพตัวอย่างกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาพ 1 : การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์เช็คอินในโรงแรม

ภาพ 2 : การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์เช็คอินในโรงแรม

ภาพ 3 : การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ไกด์ของโรงแรมพาลูกค้าท่องเที่ยวตามแหล่งประวัติศาสตร์

ภาพ 4 : การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ไกด์ของโรงแรมพาลูกค้าท่องเที่ยวตามแหล่งประวัติศาสตร์

ภาพ 5: การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ การสั่งอาหารในร้านอาหารภายในโรงแรม

ภาพ 6: การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ การสั่งอาหารในร้านอาหารภายในโรงแรม

ภาพ 7: การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ การสั่งอาหารมายังห้องพักรภายในโรงแรม

ภาพ 8: การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ การสั่งอาหารมายังห้องพักรภายในโรงแรม

ภาพ 9: การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ การโทรสำรองที่พักภายในโรงแรม

ภาพ 10: การแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ การโทรสำรองที่พักภายในโรงแรม

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ -นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวชุตินา ธรรมดวงศรี
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Ms. Chutima Thamduangsri
- เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3-4016-00020-73-0
- ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
- หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ E-mail
โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม โทร. 043-742 623, 043-713 611
โทรศัพท์มือถือ 089-203 1463
E-mail – address: china-ma@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	ชื่อสถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาโท	M.Sc.	Marketing	Leeds Metropolitan University	2550
ปริญญาตรี	B.A.	Business	มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ	2549

6. ผลงานทางวิชาการ

6.1 เอกสารประกอบการสอน

- ชุตินา ธรรมดวงศรี, และคณะ. (2553). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1551605 ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 (Business English 1)*.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- ชุตินา ธรรมดวงศรี และอมรรรัตน์ ไชยทุม.(2553). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1551604 ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม1 (English for Hotel 1)*.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- ชุตินา ธรรมดวงศรี (2553). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1553608 ภาษาอังกฤษเพื่อการประชาสัมพันธ์ (English for Public Relations)* มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- ชุตินา ธรรมดวงศรี (2553). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1552621 ภาษาอังกฤษเพื่อการตลาดและการธนาคาร 1 (English for Marketing and Banking 1)* มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม